

I varmeplanudvalgets 2. delbetænkning er der peget på, at der er en nær sammenhæng mellem mulighederne for at realisere målene på varmforsyningsområdet og udformning og administration af anden lovgivning. Her tænkes især på besparelsesforanstaltninger og den byfornyelsesplanlægning, som ligger under boligministerens ressort, den sammenfattende fysiske planlægning under miljøministerens ressort og afgifter på olieprodukter og elektricitet, som hører under skatte- og afgiftsministerens ressort.

Handelsministeren vil medvirke til, at der kan ske en koordination på centralt hold ved, at større enkelt dispositioner, som udstedelse af varmeplandirektiver, godkendelse af regionale varmforsyningsplaner m.v., sker efter forhandling med de ministre, hvis sagområde særligt berøres. Da disse dispositioner kan have væsentlige samfundsmæssige konsekvenser vil også finansministeren blive inddraget.

Handelsministeren vil endvidere som koordinerende energimyndighed drage omsorg for, at gennemførelsen af sådanne undersøgelser m.v., der er nødvendige som grundlag for den landsdækkende varmforsyningsplanlægning, søges fremmet. Som eksempel kan nævnes undersøgelser vedrørende udviklingen i varmeefterspørgselen, herunder det specifikke varmeforbrug for forskellige forbrugs- og bygningskategorier, virkningsgrader for forskellige anlægstyper samt undersøgelser af forsynings-systemer for kraftvarme, naturgas, vedvarende energi m.v..

Efter forslaget skal de regionale og lokale myndigheder forestå gennemførelse af den egentlige detaljerede planlægning, men den foreslåede bestemmelse giver hjemmel til, at handelsministeren, som led i den landsdækkende varmforsyningsplanlægning, kan fastlægge nærmere forudsætninger – varmeplandirektiver – som de regionale og lokale myndigheder skal lægge til grund i varmforsyningsplanlægningen. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslagets § 6, hvor det foreslås, at de regionale varmforsyningsplaner godkendes af handelsministeren.

De bindinger, som fastlægges i varmeplandirektiver, kan både være af energimæssig og af økonomisk karakter og må forudses fastlagt på baggrund af den generelle energipolitik.

Varmeplandirektiver kan eksempelvis generelt angive, hvilke målsætninger der (regionalt eller lokalt) skal tilstræbes opfyldt samt hvilke energiformer og opvarmningsmetoder, der skal tillægges en prioriteret anvendelse.

Et varmeplandirektiv kan endvidere, specielt i overgangsfasen, fastslå i hvilke geografiske områder, der skal planlægges varmforsyning baseret på naturgas eller overskudsvarme fra kraftværker m. v. Udstedelse af sådanne direktiver vil ske i nær tilknytning til administrationen af lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning. Et sådant varmeplandirektiv kan samtidig indeholde grundlaget for kommunalbestyrelsernes administration af § 20.

Det tilføjes, at hvis der i et varmeplandirektiv fastlægges en geografisk afgrænsning, forudsættes det forinden forhandlet med de berørte kommuner og amtskommuner.

Til §§ 4-11

De foreslåede bestemmelser omhandler tilvejebringelsen af de regionale og kommunale varmforsyningsplaner. De regionale varmforsyningsplaner bliver regionaliseringer af de overordnede energipolitiske mål og en ramme, inden for hvilken de enkelte kommunalbestyrelser skal udarbejde kommunale varmforsyningsplaner.

De regionale varmforsyningsplaner skal medvirke til den bedst mulige udnyttelse af eksisterende og fremtidige energikilder, som kan anvendes inden for varmforsyningssektoren. For at sikre, at der regionalt kan foretages en afvejning ud fra en helhedsbetragtning af de forskellige forsyningsmuligheder, er det fundet hensigtsmæssigt at henlægge ansvaret for udarbejdelse af de regionale varmforsyningsplaner til amtsrådene.

Det er imidlertid meget væsentligt, at kommunalbestyrelserne så tidligt som muligt inddrages ved udarbejdelsen af de regionale varmforsyningsplaner, således at disse i videst muligt omfang kan baseres på lokale data og vurderinger. Dertil kommer, at der må drages storst mulig nytte af det udviklede planlægningsapparat, som flere kommuner råder over, samt af den planlægning nogle kommuner allerede har iværksat på varmforsyningsområdet.

De elementer, som kommunalbestyrelserne og amtsrådene skal lægge til grund for deres planlægning, er

- 1) en kortlægning af det eksisterende varmeforbrug og eksisterende varmforsyningsanlæg,
- 2) et skøn over det fremtidige varmebehov samt de fremtidige varmforsyningsmuligheder,
- 3) en oversigt over igangværende planlægningsaktiviteter, samt
- 4) varmeplandirektiver udstedt i henhold til § 3.